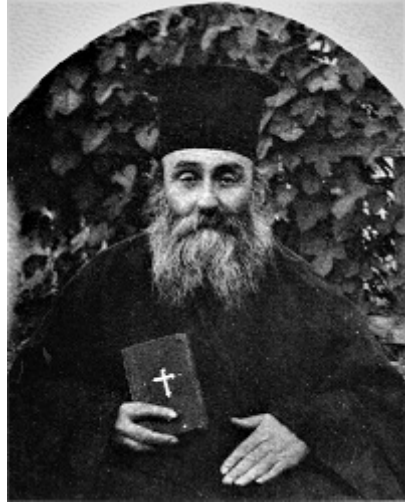
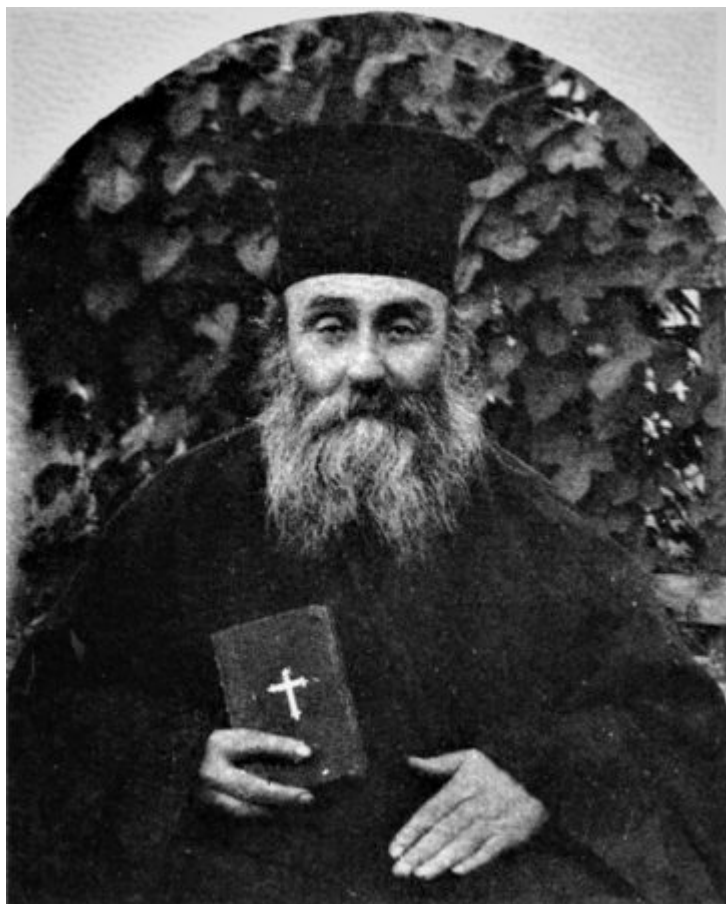

Ο Άγιος Νικόλαος Πλανάς, τα αφηνιασμένα άλογα και η έκπληξη του αμαξά!

[/ Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Μια μέρα πήραμε ένα αμάξι να μας πάη, μαζί με τον Παππού [τον Άγιο Νικόλαο Πλανά (1851-1932)], από τον Προφήτη Ελισσαίον στην οδόν Χεύδεν. Όταν φθάσαμε, είπαμε στον αμαξά, να πλησιάση το αμάξι κοντά στο πεζοδρόμιο, για να κατεβή με ευκολία ο Παππούς. Ο αμαξάς απαντά ειρωνικώς: “Από σας περίμενα να μου το ειπήτε! Μήπως ξέρετε με ποιον έχετε να κάνετε; μήπως ξέρετε τον θησαυρόν”; Και τον κατέβασε από το αμάξι του σαν να κατέβαζε άγια λείψανα. Οι άνθρωποι που περίμεναν τον Παππού τον πήραν μέσα. Και αυτός -ο αμαξάς- άρχισε να μας λέγη τι του είχε συμβή.

Άγιος Νικόλαος Πλανάς (1851-1932).

“Κάποτε εις τον Νέον Κόσμον, εγένετο ένας γάμος και με έστειλεν η οικογένεια του γαμβρού να πάρω τον παπα-Νικόλα, που έμενε στη Γαργαρέττα. Επήγα στο σπίτι του παπά, ο οποίος καθώς βγήκε από το σπίτι του, και τον είδανε τα άλογα μου αφηνίασαν τόσο πολύ, ώστε ήτο αδύνατον να τα συγκρατήσω. Σήκωναν τα πόδια τους σούζες κ.τ.λ. Λέγω εις τον γέροντα: ‘Πάτερ μου, είναι αδύνατον να σε πάρω εις το αμάξι μου με τέτοια ταραχή που έχουν τα άλογα μου. Θα τρέξω μια στιγμή να τους ειδοποιήσω, ότι δεν σε πήρα στο αμάξι’. ‘Δεν πειράζει, παιδί μου, του είπε, πηγαίνω με τα πόδια μου’. Τι μεγάλη έκπληξις με περίμενε, έλεγε ο αμαξάς, όταν έφθασα κοντά στο σπίτι του γαμβρού, και βλέπω τον παπα-Νικόλα (γνωστόν για την βραδυπορίαν του) να περπατή στο πεζοδρόμιο, κοντά σχεδόν στο σπίτι του γαμβρού! Μπορείτε να καταλάβετε, μας έλεγε, πόση απόστασις είναι από τον Άγιον Ιωάννην της Γαργαρέττας, ως τον Νέον Κόσμον”.

Και ρώτησε: “Πέστε μου και σεις, πώς πήγε περπατώντας, ενώ εγώ δεν είχα φθάσει ακόμα στο σπίτι”; Και αυτός, δηλαδή, ο αμαξάς, επίστευσε ότι πραγματικά κάποια υπερφυσική δύναμις τον επήγε, ή μάλλον τον βοήθησε, καθώς και μεις όλοι που τον ξέραμε το πιστεύουμε».

Από το βιβλίο "Άγιος Παπα-Νικόλας Πλανάς" των εκδόσεων Αστήρ. Η αφήγηση είναι της Μοναχής Μάρθας, μαθήτριας του Αγίου.